

Forffjel paa, om Regjeringen kommer til os og anmoder os om at vedtage Noget, som efter dens Anskuelse er paatrængende nødvendig, og naar et Medlem her i Thinget forelægger Noget, der er nyttigt for Landet, og Regjeringen siger Ja dertil; skulde vi angribe Regjeringen paa den Maade, komme vi til at lade Thingets Medlemmer, som have saadanne Onsker, lide derunder. Det er efter min Mening en fuldstændig Misgjeldelse af denne Sags Stilling, naar det ærede Medlem tror, at de samme politiske Grunde, som kunde bringe til at stemme mod Lovforslag, fordi Regjeringen kommer dermed, ogsaa kunne gjælde, naar de fremkomme ved Thingets Initiativ. Det er virkelig to saa høist forskellige Ting, at de slet ikke kunne sammenstilles. Hvad dernæst Indholdet angaar, saa har Thinget, naar det har vedtaget Indholdet af Forslaget paa Finantsloven, virkelig vist, at det anerkjender Sagens Rigtighed i og for sig, og jeg kan slet ikke tro, at de, som stemte for dette Forslag, da det stod paa Finantsloven, blot skulde have gjort det for at sætte det paa Finantsloven, men med den bestemte Mening, at Finantsloven enten ikke skulde komme ud, eller at dette Punkt ikke skulde blive vedtaget. Det vilde være at gaa en ikke rigtig hæderlig Omvei. At stemme Ringen ind paa en Lov, fordi man enten vil have denne Lov forfattet, eller fordi man vil have, at dette Punkt ikke maa gaa igjennem, uagtet man erkjender, at det i og for sig er rigtigt, det kalder jeg ikke en ligefrem Fremgangsmaade. I sin Tver i denne Sag kom det ærede Medlem til at sige, at denne Forandring i en Tarifbestemmelse i Toldloven ikke var mere paatrængende nødvendig end i Lusinde og atter Lusinde af Tilfælde. Naar man nu ser paa Toldloven af 4de Juli 1863, vil man finde, at der i Art 271 Sasser, altsaa kan der ikke blive mere end henimod $\frac{1}{3}$ tusinde Tarifbestemmelser at forandre og ikke „Lusinder og atter Lusinder“. Det er altsaa en af disse Overdrivelser, som komme frem, naar man absolut skal finde Grunde; de have i og for sig ikke Meget at betyde, men de fremsættes, naar man skal have en Del Grunde for at sætte sig imod Noget. Det, som bestemmer mig til at stemme for Lovforslagets Fremme, er, at det er en bekendt Sag, at, hvis det vedtages, saa er der Udsigt til, at der kan blive en hel Del Arbejde for Folk rundt omkring i Landet eller i alt Fald paa saadanne Steder, hvor der i Genhold til saadanne Lovbestemmelser vil blive oprettet Sodafabrikter, og det er efter min Mening meget vigtigere end at gjøre en tom Demonstration. Jeg kalder den tom, fordi den ikke har Mere at betyde; efter at vi have givet denne Regjering en Finantslov, betyder den ikke Noget overfor Regjeringen. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at denne Regjering's Chef en Gang her i Thinget har udtalt, at, dersom Rigsdagen kunde vente paa Reformere,

kunde Regjeringen ogsaa godt vente, og jeg maa derfor sige, at man ikke ved at negte Reformere har noget Saa om at fjerne dette Ministerium. Det er altsaa i den Henseende ogsaa uheldigt at gjøre videre Modstand imod denne Sag. Det er forunderligt at tænke sig, at man i Tider som disse, hvor der klages saa stærkt over Arbeidsløshed, skulde være med til at forhindre, at der dog kunde komme noget Arbejde for Noget. Det er altsaa af disse Grunde, at jeg vil tillade mig at stemme for dette Forslag.

Thorup: Da Flere have anbefalet dette efter min Mening meget ufylldige Forslag, siden det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds (Zauber) angreb det, kunde jeg gjerne have fratledet Ordet, men jeg kan dog ikke undlade at knytte nogle Bemærkninger til Forslaget. Det er en Selvsølge, at jeg som altid vil stemme for Forslaget; jeg har stemt for det, da det var indbragt i dette Thing saavel som særlig Lov som paa Finantsloven. Det har ofte undret mig, at der navnlig fra Demokratiet's Side har været gjort saa stærk Modstand mod et saa ufylldigt lille Forslag. Jeg betragter det, set fra et økonomisk Standpunkt, som meget uheldigt, at der har været reist Opposition mod Forslaget. Den Grund, som vi tidligere have hørt, og som tilbørlig er fremkommen i Dag fra det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds, var den, at man vel skulde vogte sig for at reformere Toldlovgivningen stykkevis. Dette var hans første Anke mod Forslaget. Jeg skal tilføje, at jeg med Hensyn til hans Udtalelser er fuldkommen enig med ham, naar man tager dem i Almindelighed; thi det kan ikke negtes, at vor Toldlovgivning beror paa et andet Princip end andre Reformere, dels paa fiskale Hensyn og dels paa det beskyttende Hensyn; og det, som beror enten paa fiskale Hensyn eller beskyttende Hensyn, bør vi efter min Opfattelse ikke røre ved, medmindre vi tage hele Toldlovgivningen for os og reformere den. Men nu er jo dette Spørgsmaal saa ufylldigt, at det berører hverken det fiskale eller det beskyttende Hensyn, thi enten man vedtager Lovforslaget eller ikke, faar man lige Meget og lige Bidt ind i Statskassen af Toldpositionen Salt. Vedtager man ikke dette Forslag, vil man heller ikke producere og krystallisere Soda. Hvad det beskyttende Hensyn angaar, da berøres det slet ikke ved dette Spørgsmaal, thi det er en bekendt Sag, at Soda er tolsfrit, hvorimod Naaproduktet, Salt, er tolspligtigt; men Forholdet er nu saaledes for Tiden, at man beskytter den udenlandske Produktion paa den indenlandske Beføstning, og man beskytter endvidere Arbejderne i Udlandet paa vore egne Arbejderes Beføstning. Uagtet jeg har været Modstander af at beskytte vor egen Produktion mod fremmed Indførsel, er jeg desuagtet en større Modstander af at vende Principet paa Hovedet og beskytte den udenlandske Produktion paa